

[Bertel Dahlgaard.]

sætning lønnende, fordi dette er selve Grundlaget for Opretholdelsen af Befolkningens Produktion og Forsyning.

Det er Forstaaelsen af hele denne indre Sammenhæng i Landets økonomiske Stilling, der f. Eks. har faaet de danske Husmandsorganisationer til frivilligt at give Afkald paa en Prisforhøjelse, som isoleret set vilde være en Fordel for det mindre Landbrug. Det er jo ikke saaledes, at den danske Husmand ikke gerne saa en Forhøjelse af Smørprisen. Det er heller ikke saaledes, at han ikke har Brug for Pengene. Men han har et videre Syn, han ved, hvad der følger efter paa alle andre Erhvervsomraader, og han ved, hvad atter Følgen heraf vilde blive, naar Krigen er forbi og Varepriserne skal ned: ny Landbrugskrise, Sammenbrud, Falitter over hele Linien. Saa tager han hellere en ekstra Tørn nu og kræver, at alle andre gør det samme. Det er et saadant Syn paa Samfundsforholdene, der udgør en af Grundpillerne i Danmarks Bygning i Dag.

Der er i øvrigt ogsaa Grund til at glæde sig over, at f. Eks. de landøkonomiske Redegørelser, som gives i Radioen af Forstander Pedersen-Dalum, giver et umiskendeligt Indtryk af, at ogsaa andre Dele af Landbruget forstaaer den Fare, der truer dette Erhvervs Fremtid, hvis ikke Prisudviklingen holdes under skarp Kontrol.

Jeg haaber, Regeringen nu ikke slipper det Tag i den økonomiske Udvikling, som det møjsommeligt er lykkedes at opnaa, men tværtimod fortsætter med at bygge Værn mod Inflationen. Det radikale Venstre tilsiger sin mest uforbeholdne Støtte hertil.

Med den Kreditgivning, som under de foreliggende Forhold er et nødvendigt Led i Udviklingen, kan det imidlertid ikke undre, at Pengene søger Anbringelse i visse Arter af fast Ejendom, og at en stor Fare truer Fremtidens Erhvervsliv og særlig dansk Landbrug gennem Ejendommenes Prisstigning. Vi kan fra vor Side ikke indtrængende nok opfordre Regeringen til at søge enhver kunstig Efterspørgsel neutraliseret, enhver Spekulation slaaet ud. Formaalet maa være at træffe Foranstaltninger, der i Købernes Konkurrence om Erhvervelse af fast Ejendom holder de specielle Kapitalinteresser tilbage og giver dem, der skal føre Erhvervslivet videre, en Fortrinsstilling, det vil for Landbrugets Vedkommende særligt sige Ungdommen.

Den nuværende Tilstand, hvor særligt kapitalstærke fra andre Erhverv i stigende Gråd erhverver Landbrugsjord, medens Landbrugets egen Ungdom spærres ude fra Jor-

den, kan ikke fortsætte, og jeg udtaler den bestemte Forventning, at det nationale Samarbejde ogsaa vil være stærkt nok til at bane ny Vej for Opbygningen af nye Landbohjem.

En forceret Udstyknings kan ikke foregaa i disse Aar; men ved hensigtsmæssig Tilrettelægning magter vi fuldt ud at tilvejebringe nogle Hundrede nye Landbohjem aarligt, og der kan heller ikke være Tvivl om, at der med lidt god Vilje fra alle Sider i stor Udstrækning paa frivilligt Grundlag kan tilvejebringes Tillægsjordi til et betragteligt Antal af de mindste eksisterende Brug, som netop under de nuværende Forhold er saa ulykkeligt stillede, og som det ogsaa paa længere Sigt er en Værdi at have bragt op til samme Størrelse som de almindelige Husmandsbrug.

Vi maa endvidere fra Det radikale Venstres Side indtrængende lægge Regeringen paa Sinde, at der gøres, hvad der er muligt, for, at de Byggematerialer, vi raader over, fortrinsvis anvendes til Fremstilling af Boliger, saa vi kan hindre al den Usundhed og menneskelig Elendighed, som følger med Bolignøden. I Sammenligning med Forholdene under den forrige Verdenskrig har vi denne Gang den Lykke at staa helt anderledes rustet til at mobilisere Kræfterne paa dette Omraade. 1930ernes Lovgivning om det sociale Boligbyggeri har her givet os et Grundlag for vort Arbejde, som rigtigt udnyttet skulde kunne redde os ikke blot fra de værste sociale Ulykker, men ogsaa fra den usunde Spekulation, som sidst florerede i Kølvanet af Statens Støtteforanstaltninger. Vi beder om, at Staten med haard Haand vil standse alt Luksusbyggeriet, alt det Byggeri, som til andre Tider meget vel kan have sin Berettigelse, men som under de nuværende Forhold snarest er en Forargelse, fordi det tager Tømmer og Jern fra de Huse, der for Befolkningen skal give nødtørfigt Tag over Hovedet.

Og vi opfordrer Regeringen til netop under denne Tids særlige Forhold at tage et dristigt Initiativ med Hensyn til Smaa-byggeriet. Det lille Hus kræver saa faa udenlandske Materialer. I Samarbejde med Kommunerne og Boligforeningerne maa det være muligt at organisere en Storproduktion af Enfamiliehuse og Rækkehuse, naar de Kræfter, der er afgørende for Jordens Erhvervelse, Trafikmidlernes Udvikling, Byggeriets Finansiering og selve Husenes Opførelse koordineres paa rette Maade.

Foranlediget af Udtalelsen fra det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft ved-